

Abkommen zwischen der Republik Österreich und der Tschechoslowakischen sozialistischen Republik zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen

Der Bundespräsident der Republik Österreich und der Präsident der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik, im Bewußtsein des Bedürfnisses, den Handel zu erleichtern und die wirtschaftliche Zusammenarbeit im Einklang mit der Schlußakte der Konferenz über Sicherheit und Zusammenarbeit in Europa zu fördern, sind übereingekommen, ein Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen zu schließen.

Zu diesem Zweck haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

der Bundespräsident der Republik Österreich, Herrn Vizekanzler Dkfm. Dr. Hannes Androsch, Bundesminister für Finanzen der Republik Österreich,

der Präsident der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik, Herrn Dipl.-Ing. Leopold Lér, Minister der Finanzen der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik, die nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befindenen Vollmachten folgendes vereinbart haben:

**Artikel 1
Persönlicher Geltungsbereich**

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten ansässig sind.

**Artikel 2
Unter das Abkommen fallende Steuern**

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die in einem der beiden Vertragsstaaten erhoben werden.

(2) Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(3) Die zurzeit bestehenden Steuern, für die dieses Abkommen gilt, sind:

a) in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik:

1. die Abgabe und die Steuer vom Gewinn,
 2. die Lohnsteuer,
 3. die Steuer von Einkünften aus literarischer und künstlerischer Tätigkeit,
 4. die Landwirtschaftssteuer,
 5. die Steuer vom Einkommen natürlicher Personen,
 6. die Haussteuer,
 7. die Abgabe vom Vermögen
- (im folgenden als „tschechoslowakische Steuer“ bezeichnet);

b) in der Republik Österreich:

1. die Einkommensteuer,
2. die Körperschaftsteuer,
3. die Aufsichtsratsabgabe,
4. die Vermögensteuer,
5. die Abgabe von Vermögen, die der Erbschaftssteuer entzogen sind,
6. die Gewerbesteuer einschließlich der Lohnsummensteuer,
7. die Grundsteuer,

Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku

Prezident Československej socialistickej republiky a spolkový prezident Rakúskej republiky, vedomí si potreby uľahčovať obchod a podporovať hospodársku spoluprácu v súlade so Záverečným aktom Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe, dohodli sa uzavrieť Zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku. Za tým účelom vymenovali za svojich plnomocnencov:

prezident Československej socialistickej republiky
pána Ing. Leopolda Léra,
ministra financií Československej socialistickej republiky,

spolkový prezident Rakúskej republiky
pána vicekancelára Dkfm. Dr. Hannesa Androscha, spolkového ministra financií Rakúskej republiky, ktorí po výmene svojich plnomocenstiev, ktoré boli zistené v dobrej a náležitej forme, sa dohodli takto:

**Článok 1
Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje**

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátach.

**Článok 2
Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje**

(1) Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku vyberané v niektorom z oboch zmluvných štátov, nech už je spôsob vyberania akýkoľvek.

(2) Za dane z príjmu a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, zo všetkého majetku alebo z časti príjmu alebo majetku včítane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebonehnuteľného majetku a daní z prírastku hodnoty.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú:
a) v Československej socialistickej republike:

1. odvod zo zisku a daň zo zisku,
 2. daň zo mzdy,
 3. daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti,
 4. poľnohospodárska daň,
 5. daň z príjmov obyvateľstva,
 6. domová daň,
 7. odvod z majetku,
- (ďalej nazývané "československá daň");

b) v Rakúskej republike:

1. daň z príjmu,
 2. daň právnických osôb,
 3. dávka z členstva v dozornej rade,
 4. daň z majetku,
 5. dávka z majetku, ktorý je odňatý dedičskej dani,
 6. živnostenská daň včítane dane z objemu miezd,
 7. pozemková daň,
 8. dávka z poľnohospodárskych a lesných podnikov,
 9. príspevky poľnohospodárskych a lesných podnikov do vyrovnavacieho fondu na podporu rodinám,
 10. dávka z ceny pôdy nezastavených pozemkov
- (ďalej nazývané "rakúska daň").

8. die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben,
9. die Beiträge von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben zum Ausgleichsfonds für Familienbeihilfen,
10. die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken (im folgenden als „österreichische Steuer“ bezeichnet).

(4) Dieses Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder ähnlicher Art, die nach der Unterzeichnung des Abkommens neben den zurzeit bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander die in ihren Steuergesetzen eingetretenen Änderungen, soweit erforderlich, mit.

Artikel 3 Allgemeine Definitionen

- (1) Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert,
- a) umfaßt der Ausdruck „Person“ natürliche Personen, Gesellschaften und alle anderen Personenvereinigungen;
 - b) bedeutet der Ausdruck „Gesellschaft“ juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristisch Personen behandelt werden;
 - c) bedeuten die Ausdrücke „Unternehmen eines Vertragsstaates“ und „Unternehmen des anderen Vertragsstaates“, je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer in dem anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird;
 - d) bedeutet der Ausdruck „Staatsangehörige“:
 1. alle natürlichen Personen, die die Staatsangehörigkeit eines der beiden Vertragsstaaten besitzen;
 2. alle juristischen Personen, Personengesellschaften und anderen Personenvereinigungen, die nach dem in einem der beiden Vertragsstaaten geltenden Recht errichtet worden sind;
 - e) bedeutet der Ausdruck „zuständige Behörde“ auf Seiten der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik den Minister der Finanzen der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik oder seinen bevollmächtigten Vertreter und auf Seiten der Republik Österreich den Bundesminister für Finanzen der Republik Österreich.

(2) Bei Anwendung dieses Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder nicht anders -definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, welche Gegenstand dieses Abkommens sind.

Artikel 4 Steuerlicher Wohnsitz

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „eine in einem Vertragsstaat ansässige Person“ eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthaltes, des Ortes ihrer Geschäftsleitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist.

- (2) Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt folgendes:
- a) Die Person gilt als in dem Vertragsstaat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt. Verfügt sie in beiden Vertragsstaaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als in dem Vertragsstaat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen).
 - b) Kann nicht bestimmt werden, zu welchem Vertragsstaat die Person die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat, oder verfügt sie in keinem der Vertragsstaaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als in dem Vertragsstaat ansässig, in

(4) Táto Zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú vyberať po podpise Zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si navzájom oznamia zmeny, ktoré boli vykonané v ich daňových zákonoch, pokiaľ to bude potrebné

Článok 3 Všeobecné definície

- (1) V zmysle tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
- a) výraz "osoba" zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti a všetky iné združenia osôb;
 - b) výraz "spoločnosť" označuje právnické osoby alebo nositeľov práv považovaných na účely zdanenia za právnické osoby;
 - c) výrazy "podnik jedného zmluvného štátu" a "podnik druhého zmluvného štátu" označujú podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, prípadne podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte;
 - d) výraz "štátni príslušníci" označuje:
 1. všetky fyzické osoby, ktoré sú štátnymi občanmi niektorého z oboch zmluvných štátov,
 2. všetky právnické osoby, spoločnosti osôb a iné združenia osôb, ktoré boli zriadené podľa práva platného v niektorom z oboch zmluvných štátov;
 - e) výraz "príslušný úrad" označuje v prípade Československej socialistickej republiky ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu a v prípade Rakúskej republiky spolkového ministra financií Rakúskej republiky.

(2) Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, má pre aplikáciu tejto Zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto štátu, ktoré upravuje dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4 Daňový domicil

- (1) Výraz "osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte" označuje v zmysle tejto Zmluvy osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta skutočného vedenia alebo iného podobného kritéria.
- (2) Ak má fyzická osoba podľa ustanovenia odseku 1 bydlisko v oboch zmluvných štátoch, postupuje sa takto:
- a) Predpokladá sa, že táto osoba má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov).
 - b) Ak sa nemôže určiť, ku ktorému zmluvnému štátu má táto osoba užšie osobné a hospodárske vzťahy, alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.
 - c) Ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch

dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat.

- c) Hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Vertragsstaaten oder in keinem der Vertragsstaaten, so gilt sie als in dem Vertragsstaat ansässig, dessen Staatsangehörigkeit sie besitzt.
- d) Besitzt die Person die Staatsangehörigkeit beider Vertragsstaaten oder keines Vertragsstaates, so werden sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten bemühen, die Frage in gegenseitigem Einvernehmen zu regeln.

(3) Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt sie als in dem Vertragsstaat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet.

Artikel 5 Betriebsstätte

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „Betriebstätte“ ein festes Geschäftseinrichtung, durch die die Tätigkeit eines Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Der Ausdruck „Betriebstätte“ umfaßt insbesondere:

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstätte und
- f) ein Bergwerk, ein Öl- oder Gasvorkommen, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzten.

(3) Eine Bauausführung oder Montage ist nur dann eine Betriebstätte, wenn ihre Dauer zwölf Monate überschreitet.

(4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels gelten nicht als Betriebstätten:

- a) Einrichtungen, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;
- b) Bestände von Gütern, oder waren des Unternehmens, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden;
- c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;
- d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen;
- e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen andere Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen;
- f) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, mehrere der unter lit. a) bis e) genannten Tätigkeiten auszuüben, vorausgesetzt, daß die sich daraus ergebende Gesamttätigkeit der festen Geschäftseinrichtung vorbereitender Art ist oder eine Hilfstätigkeit darstellt.

(5) Ist eine Person — mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 6 für ein Unternehmen tätig und besitzt sie in einem Vertragsstaat die Vollmacht, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschließen, und übt sie die Vollmacht dort gewöhnlich aus, so wird das Unternehmen ungeachtet der Absätze 1 und 2 so behandelt, als habe es in diesem Staat für alle von der Person für das Unternehmen ausgeübten Tätigkeiten eine Betriebstätte, es sei denn, diese Tätigkeiten beschränken sich auf die in Absatz 4 genannten Tätigkeiten, die, würden sie durch eine feste Geschäftseinrichtung ausgeübt, diese Einrichtung nach dem

alebo ak sa obvykle nezdržiava v žiadnom z nich, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, ktorého je štátym občanom.

d) Ak je táto osoba štátym občanom oboch zmluvných štátov alebo ak nie je štátym občanom žiadneho z nich, vynasnažia sa príslušné úrady zmluvných štátov upraviť otázku vzájomnej dohody.

(3) Ak osoba iná než fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 sídlo v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má sídlo v tom zmluvnom štáte, v ktorom je miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5 Stála prevádzkáreň

(1) Výraz "stála prevádzkáreň" označuje v zmysle tejto Zmluvy trvalé zariadenie pre podnikanie, prostredníctvom ktorého podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

(2) Výraz "stála prevádzkáreň" zahŕňa najmä:

- a) miesto vedenia,
- b) odštěpný závod,
- c) kanceláriu,
- d) továreň,
- e) dielňu a
- f) baňu, ložisko oleja alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťaží pôdne bohatstvo.

(3) Stavenisko alebo montáž sú stálou prevádzkárňou len vtedy, ak trvajú dlhšie ako 12 mesiacov.

(4) Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, nepovažujú sa za stálou prevádzkáreň:

- a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo dodanie tovaru patriaceho podniku;
- b) zásoba tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania;
- c) zásoba tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom spracovania iným podnikom;
- d) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa využíva iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;
- e) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa využíva iba za účelom vykonávania iných činností pre podnik, ktoré majú prípravný charakter alebo predstavujú pomocnú činnosť;
- f) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom vykonávania viacerých činností vymenovaných pod písmenami a) až e) za predpokladu, že celková činnosť trvalého zariadenia z toho vyplývajúca má prípravný charakter alebo predstavuje pomocnú činnosť.

(5) Ak osoba - iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 - koná za podnik a má v niektorom zmluvnom štáte splnomocnenie uzavierať v mene podniku zmluvy a ak tam toto splnomocnenie obvykle využíva, posudzuje sa podnik nehľadiac na ustanovenia odsekov 1 a 2 tak, ako by mal v tomto štáte stálou prevádzkáreň pre všetky činnosti vykonávané touto osobou pre podnik, ledaže sa tieto činnosti obmedzujú na činnosti vymenované v odseku 4, ktoré, keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia pre podnikanie, by toto zariadenie podľa uvedeného odseku neurobili stálou prevádzkárňou.

(6) Nepredpokladá sa, že podnik má stálou prevádzkáreň v niektorom zmluvnom štáte len preto, že tam vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v rámci svojho riadneho

genannten Absatz nicht zu einer Betriebstätte machen.

(6) Ein Unternehmen wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebstätte in einem Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

(7) Allein dadurch, daß eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebstätte oder auf andere Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird keine der beiden Gesellschaften zur Betriebstätte der anderen.

Artikel 6

Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich der Einkünfte aus land- und forstwirtschaftlichen Betrieben) bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der Ausdruck „unbewegliches Vermögen“ hat die Bedeutung, die ihm nach dem Recht des Vertragsstaates zukommt, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfaßt in jedem Fall das Zubehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, für die die Vorschriften des bürgerlichen Rechts über Grundstücke gelten, Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen Bodenschätzten; Schiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

(3) Absatz 1 gilt für Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

(4) Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens und für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen, das der Ausübung einer selbständigen Arbeit dient.

Artikel 7

Unternehmensgewinne

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, das Unternehmen übt seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebstätte aus. Übt das Unternehmen seine Tätigkeit auf diese Weise aus, so dürfen die Gewinne des Unternehmens im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser Betriebstätte zugerechnet werden können.

(2) Übt ein Unternehmen eines Vertragsstaats seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebstätte aus, so werden vorbehaltlich des Absatzes 3 in jedem Vertragsstaat dieser Betriebstätte die Gewinne zugerechnet, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Tätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

(3) Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebstätte werden die für diese Betriebstätte entstandenen Aufwendungen, einschließlich der Geschäftsführungs- und allgemeinen Verwaltungskosten, zum

podnikania.

(7) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá tam vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo inak), neurobí sama osobu zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy, ktoré osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte poberá z nehnuteľného majetku (včítane príjmov z poľnohospodárskych a lesných podnikov), ktorý leží v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Výraz "nehnuteľný majetok" má význam, ktorý mu patrí podľa práva toho zmluvného štátu, v ktorom tento majetok leží. Tento výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvý inventár poľnohospodárskych a lesných podnikov, práva, pre ktoré platia predpisy občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, práva užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné náhrady platené za ťažbu alebo za právo na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iného pôdnego bohatstva; lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenie odseku 1 platí pre príjmy z priameho užívania, z najmu alebo árendy a z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 platia aj pre príjmy z nehnuteľného majetku podniku a pre príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislého povolania.

Článok 7

Ziský podnikov

(1) Ziský podniku jedného zmluvného štátu sa môžu zdaniť len v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa ziský podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripítať tejto stálej prevádzkárni.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa, s výhradou ustanovenia odseku 3, v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni ziský, ktoré by bola mohla docieliť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a bola celkom nezávislá v styku s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.

(3) Pri výpočte ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na túto stálu prevádzkárňu včítane výdavkov vedenia a všeobecných správnych výdavkov, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkáreň umiestnená, alebo inde.

Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem Staat, in dem die Betriebstätte liegt, oder anderswo entstanden sind.

(4) Soweit es in einem Vertragsstaat üblich ist, die einer Betriebstätte zuzurechnenden Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unternehmens auf seine einzelnen Teile zu ermitteln, schließt Absatz 2 nicht aus, daß dieser Vertragsstaat die zu Besteuernden Gewinne nach der üblichen Aufteilung ermittelt; die gewählte Gewinnaufteilung muß jedoch derart sein, daß das Ergebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

(5) Auf Grund des bloßen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebstätte kein Gewinn zugerechnet.

(6) Bei der Anwendung der vorstehenden Absätze sind die der Betriebstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, daß ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

(7) Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

(8) Die Bestimmungen dieses Artikels sind auch auf Einkünfte anzuwenden, die einem stillen Gesellschafter aus seiner Beteiligung an einer „stillen Gesellschaft“ des österreichischen Rechts zufließen.

Artikel 8

Schiff- und Luftfahrt

(1) Eine in einem Vertragsstaat ansässige Person darf mit Gewinnen aus dem Betrieb von Seeschiffen, Binnenschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr nur in diesem Vertragsstaat besteuert werden.

(2) Absatz 1 gilt entsprechend für Beteiligungen eines Unternehmens der See- oder Binnenschifffahrt oder der Luftfahrt an einem Pool, einer Betriebsgemeinschaft oder einem anderen internationalen Betriebszusammenschluss.

Artikel 9

Verbundene Unternehmen

Wenn:

a) ein Unternehmen eines Vertragsstaats unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder am Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt ist oder
 b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder am Kapital eines Unternehmens eines Vertragsstaats und eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt sind,
 und in diesen Fällen zwischen den beiden Unternehmen hinsichtlich ihrer kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen Bedingungen vereinbart oder auferlegt werden, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

Artikel 10

Dividenden

(1) Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine in dem anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, dürfen in dem Staat besteuert werden.

(4) Pokiaľ je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určovať zisky, ktoré sa majú pripítať stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym časťam, nevylučuje ustanovenie odseku 2, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaníť, týmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia ziskov musí však byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.

(5) Stálej prevádzkárni sa nepričítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

(6) Ziskys, ktoré sa majú pripítať stálej prevádzkárni, sa určia pre aplikáciu predchádzajúcich odsekov každý rok rovnakým spôsobom, pokiaľ neexistujú dostatočné dôvody pre iný postup.

(7) Ak ziskys zahŕňajú príjmy, o ktorých sa hovorí v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

(8) Ustanovenia tohto článku sa použijú aj na príjmy, ktoré vyplývajú tichému spoločníkovi z jeho účasti na "tichej spoločnosti" rakúskeho práva.

Článok 8

Lodná a letecká doprava

(1) Osoba majúca bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte môže byť zdanená, pokiaľ ide o ziskys z prevádzky námorných lodí, člnov pre vnútrozemskú plavbu alebo lietadiel v medzinárodnej doprave, len v tomto zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenie odseku 1 platí primerane pre účasti podniku námornej alebo vnútrozemskej plavby alebo leteckej dopravy na poole, spoločnej prevádzke alebo na inom medzinárodnom prevádzkovom združení.

Článok 9

Spojené podniky

Ak:

a) sa podnik jedného zmluvného štátu podielá priamo alebo nepriamo na vedení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo
 b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podielajú na vedení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu
 a ak sa v týchto prípadoch medzi oboma podnikmi v ich obchodných alebo finančných vzťahoch dojednali alebo sa im uložili podmienky, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, môžu sa do ziskov tohto podniku včleniť a primerane zdaníť ziskys, ktoré by bez týchto podmienok bol docielil jeden z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky nedocieli.

Článok 10

Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte sa môžu zdaníť v tomto druhom štáte.

(2) Diese Dividenden dürfen jedoch in dem Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber 10 vom Hundert des Bruttobetrages der Dividenden nicht übersteigen.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Dividenden“ bedeutet Einkünfte aus Aktien, Genußaktien oder Genußscheinen, Kuxen, Gründeranteilen oder anderen Rechten ausgenommen Forderungen mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einkünfte, die nach dem Recht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien steuerlich gleichgestellt sind.

(4) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger der Dividenden im anderen Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(5) Bezieht eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die von der Gesellschaft gezahlten Dividenden besteuern, es sei denn, daß diese Dividenden an eine im anderen Staat ansässige Person gezahlt werden oder daß die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu einer im anderen Staat gelegenen Betriebstätte oder festen Einrichtung gehört, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nichtausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nichtausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus im anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 11

Zinsen

(1) Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine in dem anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen nur in dem anderen Staat besteuert werden.

(2) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Zinsen“ bedeutet Einkünfte aus Forderungen jeder Art, auch wenn die Forderungen durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Beteiligung am Gewinn des Schuldners ausgestattet sind, und insbesondere Einkünfte aus öffentlichen Anleihen und aus Obligationen, einschließlich der damit verbundenen Aufgelder und der Gewinne aus Losanleihen. Zuschläge für verspätete Zahlung gelten nicht als Zinsen im Sinne dieses Artikels.

(3) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger der Zinsen im anderen Vertragsstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(4) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Empfänger der Zinsen oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Zinsen, gemessen an der zugrundeliegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Empfänger ohne diese Beziehungen vereinbart

(2) Tieto dividendy sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa práva tohto štátu; daň však nesmie presiahnuť 10% hrubej sumy dividend.

(3) Výraz "dividendy" použitý v tomto článku označuje príjmy z účastník, požitkových účastník alebo požitkových listín, kúskov, zakladateľských podielov alebo iných práv - s výnimkou pohľadávok - s účasťou na zisku a príjmy z iných podielov na spoločnosť, ktoré sú podľa práva štátu, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá rozdeľuje dividendy daňovo postavené na úroveň príjmom z účastník.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca dividend majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom trvalého zariadenia tam umiestneného a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne patrí k tejto stálej prevádzkárni alebo k tomuto trvalému zariadeniu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7, prípadne článku 14.

(5) Ak spoločnosť majúca sídlo v jednom zmluvnom štáte dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou, ledaže sa tieto dividendy vyplácajú osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom štáte alebo že účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne patrí k stálej prevádzkárni alebo k trvalému zariadeniu, ktoré sú umiestnené v druhom štáte, ani podrobíť zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, ani keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov docielených v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

(1) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť iba v tomto druhom štáte.

(2) Výraz "úroky" použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, aj keď sú pohľadávky zabezpečené záložnými právami na nehnuteľnostiach alebo opatrené účasťou na zisku dlžnika, a najmä príjmy z verejných pôžičiek a z obligácií včítane s nimi spojených premií a ziskov zo zlosovateľných pôžičiek. Penále za oneskorené platenie sa nepovažujú za úroky v zmysle tohto článku.

(3) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak príjemca úrokov, ktorý má bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom trvalého zariadenia tam umiestneného a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, skutočne patrí k tejto stálej prevádzkárni alebo k tomuto trvalému zariadeniu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7, prípadne článku 14.

(4) Ak úroky - posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahujú v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi dlžníkom a príjemcom úrokov alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dlžník dojednal s príjemcom; keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy

hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 12

Lizenzgebühren

(1) Lizenzgebühren, die aus einem Vertragsstaat stammen und von einer in dem anderen Vertragsstaat ansässigen Person bezogen werden, dürfen in dem anderen Staat besteuert werden.

(2) Die im Absatz 3 lit. a angeführten Lizenzgebühren dürfen jedoch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber 5 vom Hundert des Bruttbetrages der Lizenzgebühren nicht übersteigen.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Lizenzgebühren“ bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung:

a) von Patenten, Warenzeichen, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren oder für die Benutzung oder das Recht auf Benutzung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstungen oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen,
 b) von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken, einschließlich kinematographischer Filme,

gezahlt werden.

(4) Lizenzgebühren gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner dieser Staat selbst, eine seiner Gebietskörperschaften oder eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Lizenzgebühren, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebstätte oder eine feste Einrichtung und ist die Verpflichtung, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, für Zwecke der Betriebstätte oder der festen Einrichtung eingegangen worden und trägt die Betriebstätte oder die feste Einrichtung die Lizenzgebühren, so gelten die Lizenzgebühren als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebstätte oder die feste Einrichtung liegt.

(5) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger der Lizenzgebühren im anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(6) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Empfänger der Lizenzgebühren oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Lizenzgebühren, gemessen an der zugrundeliegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Empfänger ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaates und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 13

Gewinne aus der Veräußerung von Vermögen

(1) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen

spomenutú sumu. Suma, ktorá ju presahuje, sa môže v tomto prípade zdaniť podľa práva každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na iné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

(1) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a poberané osobou, ktorá má bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Licenčné poplatky uvedené v odseku 3 písm. a) sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa práva tohto štátu; daň však nesmie prekročiť 5% hrubej sumy licenčných poplatkov.

(3) Výraz "licenčné poplatky" použitý v tomto článku označuje náhrady akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za právo na použitie

a) patentov, ochranných známok, vzorov alebo modelov, plánov, tajných vzorcov alebo postupov alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za oznámenie priemyselných obchodných alebo vedeckých skúseností,
 b) autorských práv k literárny, umelecký alebo vedeckým dielam včítane kinematografických filmov.

(4) Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak dlžníkom je tento štát sám, niektoré z jeho územných korporácií alebo osoba majúca bydlisko alebo sídlo v tomto štáte. Ak však dlžník licenčných poplatkov bez ohľadu na to, či má alebo nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň alebo trvalé zariadenie a ak záväzok, pre ktorý sa licenčné poplatky platia, bol dojednaný na účely stálej prevádzkárne alebo trvalého zariadenia a ak stála prevádzkáreň alebo trvalé zariadenie znáša licenčné poplatky, predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v štáte, v ktorom je umiestnená stála prevádzkáreň alebo trvalé zariadenie.

(5) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca licenčných poplatkov majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom trvalého zariadenia tam umiestneného a ak práva alebo majetkové hodnoty, za ktoré sa licenčné poplatky platia, skutočne patria k tejto stálej prevádzkárni alebo k tomuto trvalému zariadeniu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7, prípadne článku 14.

(6) Ak licenčné poplatky - posudzované so zreteľom na plnenie, za ktoré sa platia, presahujú v dôsledku osobitných vzťahov medzi dlžníkom a príjemcom licenčných poplatkov alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dlžník dojednal s príjemcom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma, ktorá ju presahuje, sa môže v tomto prípade zdaniť podľa práva každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na iné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

(1) Zisky, ktoré poberá osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte zo scudzenia nehnuteľného majetku v zmysle článku 6, ktorý leží v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v

Staat besteuert werden.

(2) Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, einschließlich derartiger Gewinne, die bei der Veräußerung einer solchen Betriebstätte (allein oder mit dem übrigen Unternehmen) oder einer solchen festen Einrichtung erzielt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(3) Ungeachtet des Absatzes 2 dürfen Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung von See- oder Binnenschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr und von beweglichem Vermögen, das dem Betrieb dieser See- oder Binnenschiffe und Luftfahrzeuge dient, erzielt, nur in diesem Vertragsstaat besteuert werden.

(4) Gewinne aus der Veräußerung des in den Absätzen 1, 2 und 3 nicht genannten Vermögens dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist.

Artikel 14 Selbständige Arbeit

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus einem freien Beruf oder aus sonstiger selbständiger Tätigkeit bezieht, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, daß der Person im anderen Vertragsstaat für die Ausübung ihrer Tätigkeit gewöhnlich eine feste Einrichtung zur Verfügung steht. Steht ihr eine solche feste Einrichtung zur Verfügung, so dürfen die Einkünfte im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser festen Einrichtung zugerechnet werden können.

(2) Der Ausdruck „freier Beruf“ umfaßt insbesondere die selbständig ausgeübte wissenschaftliche, literarische, künstlerische, erzieherische oder unterrichtende Tätigkeit sowie die selbständige Tätigkeit der Ärzte, Rechtsanwälte, Ingenieure, Architekten und Steuerberater.

Artikel 15 Unselbständige Arbeit

(1) Vorbehaltlich der Artikel 16, 18 und 19 dürfen Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, die Arbeit wird im anderen Vertragsstaat ausgeübt. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so dürfen die dafür bezogenen Vergütungen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 dürfen Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für eine im anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur im erstgenannten Staat besteuert werden, wenn:

- a) der Empfänger sich im anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage während des betreffenden Kalenderjahres aufhält und
- b) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht im anderen Staat ansässig ist, und
- c) die Vergütungen nicht von einer Betriebstätte oder einer festen Einrichtung getragen werden, die der Arbeitgeber im anderen Staat hat.

(3) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels dürfen Vergütungen für unselbständige Arbeit, die an Bord eines

tomto druhom štáte.

(2) Zisky zo scudzenia hnutelného majetku, ktorý je prevádzkovým majetkom stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte alebo ktorý patrí k trvalému zariadeniu, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte má k dispozícii v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, včítane takých ziskov docielencov zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takého trvalého zariadenia, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

(3) Nehľadiac na ustanovenia odseku 2 zisky, ktoré osoba majúca bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte docielila zo scudzenia námorných lodí alebo člnov pre vnútrozemskú plavbu alebo lietadiel v medzinárodnej doprave a hnutelného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto námorných lodí alebo člnov pre vnútrozemskú plavbu a lietadiel, sa môžu zdaniť len v tomto zmluvnom štáte.

(4) Zisky zo scudzenia majetku, ktorý nie je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3, sa môžu zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom má scudziteľ bydlisko alebo sídlo.

Článok 14 Samostatné povolania

(1) Príjmy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo slobodného povolania alebo inej samostatnej činnosti, sa môžu zdaniť len v tomto štáte, pokiaľ táto osoba nemá pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte trvalé zariadenie na výkon svojej činnosti. Ak má k dispozícii také trvalé zariadenie, môžu sa príjmy zdaniť v druhom štáte, ale len v rozsahu, v akom ich možno pričítať tomuto trvalému zariadeniu.

(2) Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä samostatne vykonávané vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnych zástupcov, inžinierov, architektov a daňových poradcov.

Článok 15 Zamestnanie

(1) Platy, mzdy a podobné odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania, sa môžu, s výhradou ustanovení článkov 16, 18 a 19, zdaniť len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa môžu bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaniť len v prv spomenutom štáte, ak:

- a) príjemca sa nezdržiava v druhom štáte v priebehu príslušného kalendárneho roka v úhrne dlhšie ako 183 dní a
- b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo za zamestnávateľa, ktorý nemá bydlisko alebo sídlo v druhom štáte, a
- c) odmeny nejdú na člarchu stálej prevádzkárne alebo trvalého zariadenia, ktoré má zamestnávateľ v druhom štáte.

(3) Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny poberané zo zamestnania vykonávaného na palube námorej lode alebo člnu pre vnútrozemskú plavbu alebo lietadla v medzinárodnej doprave sa môžu zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom má

See- oder Binnenschiffes oder Luftfahrzeuges im internationalen Verkehr ausgeübt wird, nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem die Person ansässig ist, die die Gewinne aus dem Betrieb des See- oder Binnenschiffes oder Luftfahrzeuges erzielt.

Artikel 16

Aufsichtsrats- und Verwaltungsratsvergütungen

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichts- oder Verwaltungsrates einer Gesellschaft bezieht, die in dem anderen Vertragsstaat ansässig ist, dürfen in dem anderen Staat besteuert werden.

Artikel 17

Künstler und Sportler

(1) Ungeachtet der Artikel 14 und 15 dürfen Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person als Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- und Fernsehkünstler sowie Musiker, oder als Sportler aus ihrer im anderen Vertragsstaat persönlich ausgeübten Tätigkeit bezieht, im anderen Staat besteuert werden.

(2) Fließen Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit nicht dem Künstler oder Sportler selbst, sondern einer anderen Person zu, so dürfen diese Einkünfte ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Künstler oder Sportler seine Tätigkeit ausübt.

Artikel 18

Ruhegehälter

Vorbehaltlich des Artikels 19 Absatz 1 dürfen Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für frühere unselbständige Arbeit gezahlt werden, nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 19

Ausübung öffentlicher Funktionen

(1) Vergütungen, einschließlich der Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat oder einer seiner Gebietskörperschaften unmittelbar oder aus einem von diesem Staat oder der Gebietskörperschaft errichteten Sondervermögen an eine natürliche Person für die diesem Staat oder der Gebietskörperschaft in Ausübung öffentlicher Funktionen erbrachten Dienste gewährt werden, dürfen in diesem Staat besteuert werden. Dies gilt jedoch nicht für Vergütungen, die an Personen gezahlt werden, die Staatsangehörige des anderen Staates sind.

(2) Auf Vergütungen oder Ruhegehälter für Dienstleistungen, die im Zusammenhang mit einer kaufmännischen oder gewerblichen Tätigkeit eines der Vertragsstaaten oder einer seiner Gebietskörperschaften erbracht werden, finden die Artikel 15, 16 und 18 Anwendung.

Artikel 20

Studenten

Zahlungen, die ein Student, Praktikant oder Lehrling, der sich in einem Vertragsstaat ausschließlich zum Studium oder zur Ausbildung aufhält und der im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den erstgenannten Staat ansässig war, für seinen Unterhalt, sein Studium oder seine Ausbildung erhält, dürfen im erstgenannten Staat nicht besteuert werden, sofern diese Zahlungen aus Quellen außerhalb dieses Staates stammen.

bydlisko alebo sídlo osoba, ktorá dosahuje zisky z prevádzky námornej lode, člnu pre vnútrozemskú plavbu alebo lietadla.

Článok 16

Tantiémy

Odmeny členov dozornej alebo správnej rady a podobné platy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá ako člen dozornej alebo správnej rady spoločnosti, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

(1) Príjmy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte činná ako umelec, ako napr. divadelný, filmový, rozhlasový a televízny umelec, ako aj hudobník alebo ako športovec poberá za svoju činnosť vykonávanú osobne v druhom zmluvnom štáte, sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Ak príjmy z činnosti, ktorú osobne vykonáva umelec alebo športovec v tomto postavení, neplynú tomuto umelcovovi alebo športovcovovi samému, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

Článok 18

Penzie

Penzie a podobné platy vyplácané z dôvodu skoršieho zamestnania osobe, ktorá má bydlisko v niektorom zmluvnom štáte, sa môžu, s výhradou ustanovenia článku 19 ods. 1, zdaniť iba v tomto štáte.

Článok 19

Výkon verejných funkcií

(1) Platy včítane penzií, ktoré niektorý zmluvný štát alebo jeho územná korporácia vypláca priamo alebo z fondu zriadeného týmto štátom alebo touto územnou korporáciou fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo tejto územnej korporácii pri výkone verejných funkcií, sa môžu zdaniť v tomto štáte. Toto ustanovenie sa však nevzťahuje na platy, ktoré sa vyplácajú osobám, ktoré sú štátnymi príslušníkmi druhého štátu.

(2) Na platy alebo penzie za služby, ktoré boli preukázané v súvislosti s obchodnou alebo priemyselnou činnosťou niektorého zmluvného štátu alebo niektoj z jeho územných korporácií, sa použijú ustanovenia článkov 15, 16 a 18.

Článok 20

Študenti

Platy, ktoré študent, praktikant alebo učenec, ktorý sa zdržiava v jednom zmluvnom štáte výhradne za účelom štúdia alebo výcviku a ktorý má v druhom zmluvnom štáte bydlisko alebo tam mal bydlisko bezprostredne pred svojim príchodom do prv spomenutého štátu, dostáva na výživu, štúdium alebo výcvik, sa nemôžu zdaniť v prv spomenutom štáte, pokiaľ tieto platy pochádzajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Artikel 21

Andere Einkünfte

(1) Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die in den vorstehenden Artikeln nicht behandelt wurden, dürfen ohne Rücksicht auf ihre Herkunft nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger im anderen Vertragsstaat eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Einkünfte gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden. Dies gilt nicht für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2.

Artikel 22

Vermögen

(1) Unbewegliches Vermögen im Sinne des Artikels 6, das einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person gehört und im anderen Vertragsstaat liegt, darf im anderen Staat besteuert werden.

(2) Bewegliches Vermögen, das Betriebsvermögen einer Betriebstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, darf im anderen Staat besteuert werden.

(3) See- oder Binnenschiffe und Luftfahrzeuge im internationalen Verkehr sowie bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser See- oder Binnenschiffe und Luftfahrzeuge dient, dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem die Person ansässig ist, die die Gewinne aus dem Betrieb des See- oder Binnenschiffes oder Luftfahrzeuges erzielt.

(4) Alle anderen Vermögensteile einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 23

Beseitigung der Doppelbesteuerung

(1) Bei einer in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik ansässigen Person wird die Steuer wie folgt festgesetzt:

a) Die aus der Republik Österreich stammenden Einkünfte mit Ausnahme der unter lit. b) fallenden Einkünfte und die in der Republik Österreich gelegenen Vermögenswerte, die nach diesem Abkommen in der Republik Österreich besteuert werden dürfen, sind in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik von der Besteuerung ausgenommen. Die Tschechoslowakische Sozialistische Republik darf aber bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder das übrige Vermögen dieser Person den Steuersatz anwenden, der anzuwenden wäre, wenn die betreffenden Einkünfte oder das betreffende Vermögen nicht von der Besteuerung ausgenommen wären.

b) Bei der Festsetzung der tschechoslowakischen Steuern werden die aus der Republik Österreich stammenden Einkünfte, die nach den Artikeln 10, 12, 16 oder 17 in der Republik Österreich besteuert werden dürfen, in die Bemessungsgrundlage einbezogen. Die in der Republik Österreich nach den Artikeln 10, 12, 16 und 17 gezahlte Steuer wird auf die von diesen Einkünften in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik erhobene Steuer angerechnet. Der anzurechnende Betrag darf aber den Teil der vor

Článok 21

Iné príjmy

(1) Príjmy osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, o ktorých sa nehovorí v predchádzajúcich článkoch, sa môžu zdaniť bez ohľadu na svoj pôvod len v tomto štáte.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak príjemca majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom trvalého zariadenia tam umiestneného a práva alebo majetkové hodnoty, pre ktoré sa príjmy platia, skutočne patria k tejto stálej prevádzkárni alebo k tomuto trvalému zariadeniu. V tomto prípade sa použije článok 7, prípadne článok 14. To neplatí pre príjmy z nehnuteľného majetku v zmysle článku 6 odseku 2.

Článok 22

Majetok

(1) Nehnuteľný majetok v zmysle článku 6, ktorý patrí osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, sa môže zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Hnuteľný majetok, ktorý je prevádzkovým majetkom stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, alebo ktorý patrí k trvalému zariadeniu, ktoré má k dispozícii osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania v druhom zmluvnom štáte, sa môže zdaniť v tomto druhom štáte.

(3) Námorné lode alebo člny pre vnútrozemskú plavbu a lietadlá používané v medzinárodnej doprave a hnuteľný majetok slúžiaci prevádzke týchto lodí, člnov a lietadiel sa môžu zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom má bydlisko alebo sídlo osoba, ktorá docieľuje zisky z prevádzky námornej lode alebo člnu pre vnútrozemskú plavbu alebo lietadla.

(4) Všetky ostatné časti majetku osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť len v tomto štáte.

Článok 23

Vylúčenie dvojakého zdanenia

(1) Osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v Československej socialistickej republike sa určí daň takto:

a) Príjmy pochádzajúce z Rakúskej republiky - s výnimkou príjmov patriacich pod ustanovenia písmena b) - a majetkové hodnoty umiestnené v Rakúskej republike, ktoré sa môžu zdaniť podľa tejto Zmluvy v Rakúskej republike, sa v Československej socialistickej republike vynímajú zo zdanenia. Československá socialistická republika môže však pri určení dane z ostatného príjmu alebo z ostatného majetku tejto osoby použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby príslušné príjmy alebo príslušný majetok neboli zo zdanenia vyňaté.

b) Pri určení československých daní sa do daňového základu zahrňú príjmy z Rakúskej republiky, ktoré sa podľa článkov 10, 12, 16 alebo 17 môžu zdaniť v Rakúskej republike. Daň zaplatená v Rakúskej republike podľa článkov 10, 12, 16 a 17 sa započítava na daň vyberanú v Československej socialistickej republike z týchto príjmov. Suma, ktorá sa započítava, nemôže však prekročiť takú časť dane vypočítanej pred započítaním, ktorá pripadá na tieto príjmy podliehajúce zdananiu v Rakúskej republike.

(2) Osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v Rakúskej republike sa určí

der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf diese in der Republik Österreich steuerpflichtigen Einkünfte entfällt.

(2) Bei einer in der Republik Österreich ansässigen Person wird die Steuer wie folgt festgesetzt:

a) Bezieht eine in der Republik Österreich ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und dürfen diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik besteuert werden, so nimmt die Republik Österreich, vorbehaltlich der lit. b diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung aus; die Republik Österreich darf aber bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder das übrige Vermögen dieser Person den Steuersatz anwenden, der anzuwenden wäre, wenn die betreffenden Einkünfte oder das betreffende Vermögen nicht von der Besteuerung ausgenommen wären.

b) Bezieht eine in der Republik Österreich ansässige Person Einkünfte, die nach den Artikeln 10 oder 12 in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik besteuert werden dürfen, so rechnet die Republik Österreich auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik gezahlten Steuer entspricht. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf die Einkünfte entfällt, die aus der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik bezogen werden.

Artikel 24 **Gleichbehandlung**

(1) Staatsangehörige eines Vertragsstaats dürfen im anderen Vertragsstaat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen unterworfen sind oder unterworfen werden können. Diese Bestimmung gilt ungeachtet des Artikels 1 auch für Personen, die in keinem Vertragsstaat ansässig sind.

(2) Die Besteuerung einer Betriebstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats am anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben. Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den im anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -Vergünstigungen und -ermäßigungen auf Grund des Personenstandes oder der Familienlasten zu gewähren, die er seinen ansässigen Personen gewährt.

(3) Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise unmittelbar oder mittelbar einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen im erstgenannten Staat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(4) Dieser Artikel gilt ungeachtet des Artikels 2 für Steuern jeder Art und Bezeichnung.

Artikel 25 **Verständigungsverfahren**

(1) Ist eine Person der Auffassung, daß Maßnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen

daň takto:

- a) Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Rakúskej republike poberá príjmy alebo má majetok a ak tieto príjmy alebo tento majetok sa môžu podľa tejto Zmluvy zdaniť v Československej socialistickej republike, vyjme Rakúsku republiku, s výhradou ustanovenia uvedeného pod písmenom b), tieto príjmy alebo tento majetok zo zdanenia; Rakúsku republiku môže však pri určení dane z ostatného príjmu alebo z ostatného majetku tejto osoby použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby príslušné príjmy alebo príslušný majetok neboli zo zdanenia vyňaté.
- b) Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Rakúskej republike poberá príjmy, ktoré sa môžu zdaniť podľa článkov 10 alebo 12 v Československej socialistickej republike, započíta Rakúsku republiku na daň, ktorá sa má vybrať z príjmu tejto osoby, sumu, ktorá zodpovedá dani zaplatenej v Československej socialistickej republike. Suma, ktorá sa započíta, nemôže však prekročiť takú časť dane vypočítanej pred započítaním, ktorá pripadá na príjmy, ktoré sa poberajú v Československej socialistickej republike.

Článok 24 **Zásada rovnakého nakladania**

(1) Štátne príslušníci jedného zmluvného štátu nesmú byť podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdananiu alebo povinnosti s ním spojenej, ktoré sú iné alebo ľažie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobení štátne príslušníci tohto druhého štátu nachádzajúci sa v rovnakej situácii. Toto ustanovenie platí bez ohľadu na ustanovenie článku 1 aj pre osoby, ktoré nemajú bydlisko alebo sídlo v žiadnom zmluvnom štáte.

(2) Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nesmie byť v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnakú činnosť. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby osobám majúcim bydlisko v druhom zmluvnom štáte priznal daňové oslobodenia, úľavy a zníženie dane z dôvodu osobného stavu alebo povinností k rodine, ktoré priznáva osobám, ktoré na jeho území majú bydlisko.

(3) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok patrí úplne alebo čiastočne priamo alebo nepriamo osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte alebo väčšiemu počtu takých osôb alebo podlieha ich kontrole, nemôžu byť podrobene v prv spomenutom štáte žiadnemu zdananiu alebo povinnosti s ním spojenej, ktoré sú iné alebo ľažie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobene iné podobné podniky tohto prv spomenutého štátu.

(4) Tento článok sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 vzťahuje na dane akéhokoľvek druhu a pomenovania.

Článok 25 **Riešenie prípadov dohodou**

(1) Ak sa niektorá osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou, môže nezávisle od opravných

nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaats, in dem sie ansässig ist, oder, sofern ihr Fall von Artikel 24 Absatz 1 erfaßt wird, der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, dessen Staatsangehöriger sie ist. Der Fall muß innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Maßnahmen unterbreitet werden, die zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung führt.

(2) Hält die zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, daß eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird. Die Verständigungsregelung ist ungeachtet der Fristen des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten durchzuführen.

(3) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen vermieden werden kann, die im Abkommen nicht behandelt sind.

(4) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der vorstehenden Absätze unmittelbar miteinander verkehren. Erscheint ein mündlicher Meinungsaustausch für die Herbeiführung der Einigung zweckmäßig, so kann ein solcher Meinungsaustausch in einer Kommission durchgeführt werden, die aus Vertretern der zuständigen Behörden der Vertragsstaaten besteht.

Artikel 26

Austausch von Informationen

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden gegenseitig die zur Durchführung dieses Abkommens erforderlichen Informationen austauschen. Alle so ausgetauschten Informationen sind geheim zu halten und dürfen nur solchen Personen oder Behörden mitgeteilt werden, die mit der Veranlagung und Erhebung der unter dieses Abkommen fallenden Steuern befaßt sind.

(2) Absatz 1 ist auf keinen Fall so auszulegen, als verpflichtet er einen der Vertragsstaaten

- a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen oder der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen,
- b) Angaben zu übermitteln, die nach den geltenden Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können,
- c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Geschäfts- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung der öffentlichen Ordnung widerspräche.

Artikel 27

Diplomatische und konsularische Beamte

Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den diplomatischen und konsularischen Beamten nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder auf Grund besonderer Vereinbarungen zustehen.

prostriedkov podľa vnútrostátného práva týchto štátov predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, v ktorom má bydlisko alebo sídlo, lebo pokial' jej prípad patrí pod ustanovenie článku 24 odseku 1, príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátym príslušníkom. Prípad musí byť predložený v priebehu troch rokov po tom, čo bolo prvý raz oznamené opatrenie vedúce k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou.

(2) Ak bude príslušný úrad považovať námetku za oprávnenú a ak nebude môcť sám nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať, aby prípad upravil dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou. Riešenie dohodou sa vykoná bez ohľadu na lehoty vnútrostátného práva zmluvných štátov.

(3) Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú usilovať vzájomnou dohodou vyriešiť ľažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto Zmluvy. Môžu sa tiež navzájom poradiť za účelom vylúčenia dvojakého zdanenia v prípadoch, ktoré táto Zmluva neupravuje.

(4) Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vstúpiť do priameho styku za účelom dosiahnutia dohody v zmysle predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov javí pre dosiahnutie dohody úcelnou, môže sa taká výmena názorov konať v komisií, ktorá sa skladá zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 26

Výmena informácií

(1) Príslušné úrady zmluvných štátov si budú navzájom vymieňať informácie potrebné na vykonávanie tejto Zmluvy. Všetky takto vymenené informácie sa musia udržiavať v tajnosti a môžu sa označiť len osobám alebo úradom povereným vyrubovaním a vyberaním daní, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vyklaďať tak, že ukladajú jednému zo zmluvných štátov povinnosť

- a) vykonať správne opatrenia, ktoré by sa odchyľovali od zákonov alebo správnej praxe tohto alebo druhého zmluvného štátu;
- b) označiť údaje, ktoré by sa nemohli dosiahnuť na základe platných zákonov alebo v normálnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;
- c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili obchodné, podnikové alebo pracovné tajomstvo alebo obchodný postup alebo ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27

Diplomatickí a konzulárni úradníci

Táto Zmluva sa nedotýka daňových výsad, ktoré patria diplomatickým a konzulárnym úradníkom podľa všeobecnych pravidiel medzinárodného práva alebo na základe osobitných dohôd.

Artikel 28
Inkrafttreten

- (1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation. Die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich in Prag ausgetauscht.
- (2) Das Abkommen tritt am sechzigsten Tage nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.
- (3) Die Bestimmungen dieses Abkommens finden erstmals auf Steuern Anwendung, die für das Kalenderjahr erhoben werden, das dem Jahr folgt, in dem der Austausch der Ratifikationsurkunden stattgefunden hat.

Artikel 29
Außenkrafttreten

Dieses Abkommen bleibt in Kraft, solange es nicht von einem der beiden Vertragsstaaten gekündigt worden ist. Jeder Vertragsstaat kann das Abkommen schriftlich auf diplomatischem Wege unter Einhaltung einer Frist von mindestens sechs Monaten zum Ende eines Kalenderjahres kündigen. In diesem Fall ist das Abkommen letztmals auf die Steuern anzuwenden, die für das Kalenderjahr erhoben werden, zu dessen Ende die Kündigung erfolgt ist.

Zu urkund dessen haben die genannten Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet und mit Siegeln versehen.

Geschehen in Wien, am 7. März 1978 in zwei Urschriften, jede in deutscher und in tschechischer Sprache, wobei beide Texte gleichermaßen authentisch sind.

Für die Republik Österreich: Androsch

Für die Tschechoslowakische Sozialistische Republik: L.Lér

Článok 28
Nadobudnutie platnosti

- (1) Táto Zmluva podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny budú vymenené v Prahe v čo najkratšom čase.
- (2) Táto Zmluva nadobudne platnosť šestdesiatym dňom po výmene ratifikačných listín.
- (3) Ustanovenia tejto Zmluvy sa budú prvý raz aplikovať na dane, ktoré sa budú vyberať za kalendárny rok, ktorý nasleduje po roku, v ktorom boli vymenené ratifikačné listiny.

Článok 29
Skončenie platnosti

Táto Zmluva zostane v platnosti, kým ju jeden z oboch zmluvných štátov nevypovie. Každý zmluvný štát môže Zmluvu vypovedať písomne diplomatickou cestou v lehote najmenej šesť mesiacov ku koncu kalendárneho roka. V tomto prípade sa Zmluva použije naposledy na dane, ktoré sa vyberajú za kalendárny rok, ku koncu ktorého bola daná výpoved'.

Na dôkaz toho vymenovaní splnomocneni podpísali túto Zmluvu a opatrili ju pečaťami.

Dané vo Viedni 7. marca 1978 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a nemeckom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú republiku:
L. Lér v.r.

Za Rakúsku republiku:
Androsch v.r.